

Thing faaer ved først at behandle Finantsloven, til at være varsom i at bevilge Udgifter; det ligger ganske i Sagens Natur. Betræde vi den Bei, som man her er gaaet ind paa, saa faae vi lidt efter lidt en Række af normative Love, som Finantsloven ikke kan bringe til at vige tilbage. Finantsloven, der er den aarlige Bevillingslov, bør jo have det Hæderdomme over alle normative Love, at man kan nægte Pengemidlerne dertil, selv om de ere gaaede den Bei, som vi forlange, at denne Lov skal gaae. Vi bør bringe denne Ret til Udøvelse, hvergang Loven ikke gaaer den rigtige Bei og faaer den første Undersøgelse af Representationen her, og jeg seer ikke, at vi lægge Regjeringen nogen egentlig Hindring i veien ved at forandre, som jeg har sagt, den Bestemmelse, her staaer: „1ste April 1856,“ til: „naar Summen dertil er bevilget i Finantsloven.“ Anseer Regjeringen de normerede Summer for ikke at være for høie, saa haaber jeg ogsaa, at vi omtrent ville være enige om, inden Loven forlader dette Thing, at Regjeringen paa sit Ansvar benytter Loven og bringer en Tillægsbevilling ind for at faae den bekræftet, saa have vi faaet en Sum derfor i Finantsloven; har Regjeringen derimod ikke lyst til selv at paatage sig Ansvaret, saa lad den vente med enhver Udbetaling i Genhold til denne Lov, indtil der fremkommer en Tillægsbevilling, der indeholder Bemyndigelse til Efterbetaling for det resterende Tidsum, og saa er Sagen derved afgjort, og det vil derved blive gjort klart; hvilken Forskjel vi opretholde mellem Normeringslove og Bevillingslove, og det er, saavidt jeg kan see, eengang for Alle sagt i Grundloven med klare Ord, at Bevillingslove, som falde sammen med Finantsloven, skulle først komme til dette Thing.

Indenrigsministeren: Jeg skal tillade mig at tilbagefalde i den ærede Rigsdagsmands Grundring, at hele Gjenstanden har været optagen i Finantsloven for dette Aar, og at det var efter Finantsudvalgets Begjæring, at jeg forelagde en særegen Lov. Jeg kan verhos forsikre ham, at jeg paa ingen Maade har tænkt paa at ville omgaae Folkethinget i denne Henseende; og i ethvert Fald

forekommer det mig, at, naar Thinget nu idag har vedtaget Gage-loven under den Betingelse, at der skal erhverves en Tillægsbevilling paa Beløbet, saa har man i alt Fald ikke Grund til at bruge en strengere Fremgangsmaade med Hensyn til denne Lov, som skal gjælde for en ubestemt Tid, ligesom den følgende Lov derimod skal gjælde for 5 Aar. Jeg vil derfor henstille til den ærede Rigsdagsmand, om han, naar han finder det fornødent at gjøre en Ændring i denne Lov, ikke vil indskrænke den til, at en Tillægsbevilling skal søges paa disse Contoitholdsgodtgjørelser for næste Finantsaar. Det forekommer mig iøvrigt, at man i Finantsudvalget var enig om, at der vel maatte foretages et Skridt fra Rigsdagens Side, hvorved den betegner sin Stilling til Lønningslovene, navnlig, som Tilfældet er blevet med Gage-loven, ved en Bestemmelse om, at der skal erhverves en Tillægsbevilling for Udgiften i det næste Finantsaar, og at man da ikke ved Slutningen af Sessionen vilde vanskeliggjøre den nærværende Lovs Vedtagelse ved Ændringsforslag, der, som den ærede Rigsdagsmand selv indrømmer, egentlig kun ere af formel Natur.

Ætserning: Jeg er fuldkommen overbevist om, at den ærede Minister ikke ved denne Lov har tænkt paa at omgaae Folkethingets Bevillingsret, eftersom Forslaget har været opført i Finantsloven, og først paa Udvalgets Forlangende er taget ud deraf og saa fremkommet som et særskilt Lovforslag. Jeg kan nu ikke nægte, at det havde været naturligere først at forelægge det for Folkethinget; men jeg indrømmer meget gjerne, at, da der allerede i det andet Thing forelaa en Lov af en lignende Art, saa kunde man synes, at der var en Lighed i Behandlingsmaaden, som kunde friste til at bringe den derind først, men det er egentlig med Hensyn til en anden Sag, som vi snart komme til, at det forekommer mig at være af større Vigtighed, og man kunde jo maaskee komme derhen til, at man lod denne Lov gaae uden denne Tilføining, og derimod satte den ind i den næste. Jeg troer, at ligeoverfor den ærede Minister vil vistnok det, som er skeet, være tilstrækkeligt, men det vil ikke være tilstrækkeligt ligeoverfor alle Mini-